

Stk. 13. Foderblandinger må af den, der fremstiller eller indfører dem, kun sælges i plomberet emballage eller anden af landbrugsministeren godkendt emballage som nærmere angivet i § 2, stk. 4.

§ 5. Landbrugsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om erhvervsmæssig tilsætning af lægemidler til foderstoffer og salg af sådanne lægemiddelholdige foderstoffer.

Stk. 2. Anden erhvervsmæssig tilsætning af lægemidler til foderstoffer end fastsat i medfør af stk. 1 er forbudt.

§ 6. Erhvervsmæssig tilsætning af lægemidler til foderstoffer må kun finde sted i dertil af landbrugsministeren autoriserede virksomheder.

Stk. 2. Den, der erhvervsmæssigt tilvirker brugsfærdige foderblandinger med indhold af lægemidler eller importerer foderstoffer med indhold af lægemidler, skal forud anmelde sådan virksomhed til statens foderstofkontrol.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte bestemmelser om den emballage, hvori foderstoffer med indhold af lægemidler skal sælges, og om, hvilke oplysninger der skal fremgå af emballagen.

§ 7. Emballage, indlægssedler, regninger, slutsedler, prislister, cirkulærer, avertissementer, reklamer o. lign. vedrørende de af denne lov omfattede foderstoffer må ikke indeholde omtale, direkte eller indirekte, af det i § 11 omhandlede tilsyn så lidt som urigtige angivelser om de udbudte foderstoffers indhold, beskaffenhed, anvendelse eller virkning, navnlig ikke sådanne angivelser, som tilsigter at tillægge et foderstof større brugsværdi, end det har, og der må ikke under nogen form henvises til de i § 9 omhandlede autoriserede laboratorier, medmindre det sker under angivelse af det pågældende laboratoriums navn.

§ 8. Såfremt en køber af et af de af denne lov omfattede foderstoffer ønsker konstateret rigtigheden af de af sælgeren i henhold til loven givne oplysninger, kan han lade udtage prøver efter nærmere af landbrugsministeren fastsatte forskrifter og indsende disse til undersøgelse på et af de

i § 9 omhandlede autoriserede laboratorier. For så vidt angår de i § 3, stk. 10, d, og § 4, stk. 9, f, anførte oplysninger, kan prøven indsendes til undersøgelse på statens vitaminlaboratorium eller et andet speciallaboratorium, der af ministeren måtte blive autoriseret hertil. For så vidt angår konstatering af rigtigheden af de ved salg af lægemiddelholdige foderstoffer påbudte oplysninger, kan prøve indsendes til undersøgelse på et eller flere af ministeren dertil antagne laboratorier.

Stk. 2. Udgifterne ved en af køberen foranlediget undersøgelse afholdes af denne, medmindre undersøgelsen fastslår, at den leverede vare ikke svarer til det af sælgeren angivne, i hvilket tilfælde sælgeren skal betale udgifterne ved undersøgelsen.

§ 9. Analytiske laboratorier, der foretager kemiske undersøgelser af de af denne lov omhandlede foderstoffer, skal, såfremt de ønsker at benytte den i stk. 2 angivne betegnelse, på nærmere vilkår autoriseres af landbrugsministeren, der dog er berettiget til at nægte autorisation, såfremt den pågældende egns behov for autoriserede laboratorier efter hans skøn er dækket.

Stk. 2. Et autoriseret laboratorium er berettiget til at benytte en af ministeren godkendt betegnelse, hvori ordet „statsautoriseret“ indgår. Det må ikke benytte anden betegnelse, hvori ordet „statsautoriseret“ eller ord som „statsanerkendt“, „autoriseret“ eller lignende indgår, medmindre lovhjemmel herfor foreligger.

Stk. 3. De autoriserede laboratorier skal foretage undersøgelserne efter metoder og arbejdsforskrifter, der fastsættes af ministeren, som også fastsætter taksterne for undersøgelserne.

Stk. 4. De autoriserede laboratorier er underkastet tilsyn efter regler, der fastsættes af ministeren. Udgifterne ved dette tilsyn afholdes af laboratorierne efter nærmere af ministeren fastsatte regler.

§ 10. Landbrugsministeren kan fastsætte metoder for undersøgelser af indholdet af vitaminer og lægemidler i foderstoffer.

§ 11. Landbrugsministeren drager omsorg for, at der i fornødent omfang føres tilsyn med, at de i denne lov indeholdte og